Lesere

Lorg Jam

august Ha

ROK ŁASKI

Zá poprzedzeniem Heroicznych cnot y Chrześćiáńskiego żyćia w Woiuiącym y Tryumfuiącym KOSCIELE,

Przez

JASNIE WIELMOZNEGO S. P. JMCI PANA

JOZEFA GONZAGĘ MARGRABI

NA MIROWIE

MYSZKOWSKIEGO,

KASZTELANA SANDOMIERSKIEGO, Fundátorá Miłośćiwego Akádemii Pińczowskiey, y Klásztoru Szánieckiego ná Puszczy Wielebnych Oycow Kámedułow

OTRŻYMANY.

Pod czas Solenney ápparencyi Funebralnego Aktu w Száncu w Kośćiele WW. OO. Kámedułow z Ambony

OGŁOSZONY.

Przez X. ILDEFONSA Bocheńskiego Prowincyi Máło-Polskiey Reformátá Rethorices Lektora.

ROKU KTOREGO

Legat Niebieski pełność ogłośił Łáski

1751. *Dniá 24. Májá.*

Zá rekwizycyą WW. OO. Kámedułow ná záwdźięczenie Fundátorskiemu Domowi, y pozwoleniem Zwierzchnośći przydokończeniu Latá Miłośćiwego JUBILEUSZU S. do Druku

PODANY.

W Krákowie, w Drukárni Akádemickiey Kollegium Większego.

Ná
Zkolligowane Przeświętnych
DOMOW KLEYNOTY.

Ten Rycerz Ottomáńskiey, precz ſtarł Lunie rogi,
Gdy Polſzcze dogrzewáłá, ták iák pioron ſrogi,

Choćby w kontr Polſzcze moc ſzła, Plutoná ſamego
Rycerz mieczyſtym Krzyżem, odżegna ſię złego.

Odwagą Męſtwem Rycerz, ſwę Oyczyznę wſławi,
Gdy mu podwoynym Krzyżem ſam Bog błogoſławi.

Smięm mowić wielorybá, tá *Wydra* piaſtuie
Ze Polskę iák Jonáſza, zdrowo konſerwuie.

Gdźież nieśieſz połow drogi, wſzczęśćiu wieloráki
Lokowáć go náleży, w Niebá Zodyáki.

Z ſłodſzey nád Tokay wody, tę *Rybę* wyrwáłá,
Wydrá; áżeby Polská w ſzczęśćie opływáłá.

JASNIE OSWIECONEMU

XIĄZĘCIV JMCI.
STANISŁAWOWI KOSTKA
Ná Klewánie, Korcu y Olexiencu
CZARTORYSKIEMU,
ŁOWCZEMU KORONNEMU,
RADOSZYCKIEMU &c: STAROSCIE,
Protektorowi y Dobrodźieiowi Náſzemu Nayoſobliwſzemu.

G*Dyby mi Rok Łaſki dobrey nieczynił otuchy, że Echo ná dźikiey wydáne Puſtyni, głoſzące Przeświętnego Domu* MYSZKOWSKICH *dźieła, łaſkáwe dla śiebie znaydźie* receptaculum, *nigdyby śię o drukárſką nieobiło práſę. JASNIE OSWIECONY MCi XIĄZĘ Dobrodźieiu Náſz Nayoſobliwſzy, lecz* Annus placabilis indulgentiæ & remiſſionis *niepłonną tuczy nadźieią, że lubo nikczemna ále z obligowána wdźięczność otrzymá admiſſę, dla tego* obſcurus tenebris *z Jáśnie Oświeconego Imienia Twoiego nábieraiący ſplendoru,* in Lucem

)a 2(publi-

publicam *to wydáiąc Kázánie, one przynaymniey z łáskáwey ku nam Dobroczynności, do rąk przyimyi Páńskich; Przyzwoićieyby było* sterili quiescere pennæ, *biorąc ná uwagę Godności Twoiey maximę, że Jey proporcyonalnych wysokiemu Imieniowi applauzow, áni nayobszernieysze nie obeymą foliały, áni nayślicznieysze słowá, ogłośić niepotráfią, iáko historyczne zápisało pioro.* Celsissimos Czartoryscio-
Stan: Flcz: Phiæ Dr. rum recensere Aborigenes, ut supra pagellæ capacitatem & suprá numerum Oratorium est. *Przyzwoićieyby mowię było* digito comprimere labellum, *niżeli wtym ścisłą czynić lustrácya, to Polskiemu wyiáwiać Swiátu,* eo nec mens elevata ingenio, nec Polonus Orbis in pretio, nec Religio nostra in obsequio, vix Cælum in præmio par vidit, invenit, cogitavit. *Cokolwiek álbowiem preeminencyi splendorow w Polskim iáśnieie horyzonćie, czy w Biskupich Kátedrach, czy w Krzesłach Senátorskich, w Kánclerskich Pieczęciach, w Hetmáńskich Buławách, Márszáłkowskich Láskach, y innych Insygniach, to wszystko BOG dla Cnot, Máiestat y Oyczyzna, dla záslug Przeświętnemu dedykowáła Imieniowi. Jeżeli wspomnię nietylko pochwały, ále podziwienia godne* merita clara Domus, *te w ś. p. J. O.* XIĄŻĘCIU JOZEFIE CZARTORYSKIM, *W. X. Lit: Chorążym* &c: *Oycu Twoim naygodnieyszym, iáśnieyszym nád słoneczne świećiły promieniem. Doyźrzał ich w Roku* 1751. *ieden z Przeświętney Akádemii*

demii

demij Krákowſkiey, y te nád Słońce iáśnieyβą o nim wiekopomnym czáſom, y niewygaſłey pamięći zápiſał prawdę. Hunc Principem nulla unquam reticebit ætas, cujus pietas in Deum, in Templa. in Aras & Altaria munificentia, in pauperes, egenos, orphanos liberalitas, in redimendos à ferrea Barbarorum ſervitute Chriſtianos, ſanctiſſima prodigalitas, & erogatæ in cenſum, perennem audiuntur opes. *Jáśnie ſię te Cnot wβyſtkich ozdoby wydawały w Tobie J. O. MCi XIĄZE, ktorych lubo ieβcze w niedoyżrzałey młodośći, iuż każdy z ludzkiey przezornośći, ſędziwym dochodźił rozumem, iáko* noſcitur ex ungve Leo, ex tenero Jovis, ales noſcitur unio diei ſerenum colligitur ex diluculo *ták Swiát Polſki nieodmiénną ſobie w noβąc iłłacyą z poránnego życia wzorza, ná ſwoiey niezáwiodł ſię opinij, Niebá godnych doczekáwβy ſię przymiotow y heroicznych w Oyczyźnie dźiełach. Dochodźić tego y z tąd nieposledni árgument, że nie inną* in Sociam vitæ *gorne zrządźiły Niebá, tylko proporcyonalną w zgodnych, ſkromnych, pobożnych przymiotach z* RYBINSKICH *Graci-Annę, ktora gromadne cnoty, ták w ſobie zámknęłá, że iák gdyby nie z ziemi lecz z Niebá ſię wźięła. Látwiey átomy, y promienie zliczyć Słoneczne, iák to co Xiężny dáły Nieba. O niey Kráſomowſkie niezgluzowánie zápiſało pioro.* Heroinarum veteris ævi præſtabant aliæ, prudentiâ aliæ,

Onuph. Dźidowski in exitu hilari: Mundi.

)b(pieta-

Idem Phiæ Dr. in exitu hil: mũd:

pietate aliæ, aliæ ſublimi judicio, vario ſcien-
tiarum pollebant uſu. Celſiſſima Anna de Ry-
binijs omnium commendationem, & omnium
gloriam ſupergreſſa, in illam omnium decora
& ornamenta virtutum boni Superi congeſ-
ſerunt. *Y gdy by wſzyſtkich Cnot Mátká, pobożność
umarłá, J. O. Xiężną, Zgromádzone świątobliwości
obráły by zá Mátkę. Jey to bez udatnego ná oko
glanſu przyznáć należy, co ſtrada Izábelli Hiſzpán-
ſkiey Monárchini*: juſta, modeſta, pia, pacis a-
mans, & neſcia Culpæ, *y niedźiw; bo te wſzyſtkie
doſkonáłośći wyczerpnęła z J. WW. IMCi Páni* HE.
LENY z POTOCKICH Wojewodźiny In-
flánckiey Stárośćiny Wiślickiey *Mátki ſwoiey
iákoż ſzácownego przykładnośći Potoku, razem z kro-
plą żyćia, koſztowne dobrych przymiotow y mądrośći
zćiągnęłá ozdoby. Z niey ten ieſt dokument pobożne-
go záwzięty żyćia, iſtnie iák ná tuwálni wypiętnowá-
ná Weroniká, do zbawiennych pobudzáiąca czynow,
ktorą chwalić iedno ieſt, co cnotę w Niebo wynośić.*

Nazian: ornẽ: pro Auiard

Ego Heroinam hanc laudans, virtutem lauda-
bo, idem enim eſt, illam dicere, quod virtu-
tem laudibus efferre, quoniam virtutes omnes
in unum collectas habet. *Záczym do śćiſłego
milczenia przyuczonemu językowi lepiey* altum te-
nere ſilentium *niżeli w Niebá liczące ſię Domu,
wchodząc Elogia w labirent wniść nieprzebyty, Auzo-
niuſza trzymáiąc ſię ſentymentu,* aliquando ſilen-
tium

tium prodest, & vel maxime ubi multitudo se offert laudandorum. *Tę ia sobie uczyniwszy reflexyą w pisanym Kázániu w ktorym się árcywiele wybornych Dźieł Przeświętnemu Domowi* MYSZKOWSKICH *umknęło*, Lunato profundissimi homagii poplite, *chcę to nádgrodźić co niewypolerowány dowćip, niewspomniánemi cnotámi, ále w Xięgze wieczności zápisanemi wykroczył.* Auzon: Orat: 6. apud Muret:

PRzyimiyże tedy J. O. MCi XIĄZĘ Dobrodźieju to liche opusculum, ktore razem z ápprekacyą moią składa do nog Páńskich, Vox clamantis in deserto S. Religio Camaldulensium, *Ktorzy nie ták* stylo ferreo *Drukarskiey Práســy*, exaratum laborem, *táko bardźiey* nitidissimo affectus & gratitudinis *Fundatorskiemu Imieniowi śiebie samych* in concluso Anno Gratiæ *oddáiąc przy nieustánnych Modlitwách, Łáskáwych Niebios życzy Influencyi.*

Jáśnie Oświeconemu XIĄZĘCIV JmCi Dobrodźiejowi Protektorowi Nászemu Dobroczynośćiami wiecznie zobligowána.

Prowincya OO. Kámaldułow

Polská y W. X. Litt.

CENSURA THEOLOGORUM.

EX Commissione Admodum Reverendi Patris HYACINTHI ŁASKAWSKI Provinciæ Minoris Poloniæ, Ministri Provincialis Superioris Colendissimi, Concionem Funebalem intitulatam ROK ŁASKI, pronuntiatam ab Exedra in Ecclesia Szánecensi AA. RR. PP. Camaldulensium, per Patrem ILDEPHONSUM Bocheńki, Rhetorices Lectorem, accuratè legimus, nihilq; in ea, quod Orthodoxæ Fidei aut Christianis moribus adversetur reperimus, imo permoventia cor hominis ad altè retinendam memoriam mortis, Spiritumq; incitantia ad consequendum Annum Gratiæ Cælestis, revidimus. Proinde ut publicam mereatur lucem, Prælo dignam esse censemus. Datum in Conventu Cracoviensi ad S. CASIMIRUM P. R. P. Die 13. Mensis Martij Annô Domini 1752.

Ita est Fr. VINCENTIUS Baczyński *Reformatus Sæ Thlgiæ Lector, Provinciæ Diffinitor Prædicator Actualis* mpp.

Ita est Fr. EDVARDUS Raciborski *Reformatus Provinciæ Diffinitor Sæ Theologiæ Lector: Actualis* mpp.

Approbatio Admodùm Reverendi Patris Ministri Provincialis.

PAnegirim Funebralem cui Titulus ROK ŁASKI per M.V. Patrem ILDEPHONSUM Bocheński Actualem protunc Rhetorices Lectorem sub solemni actu Funeris *Illustrissimi Castellani Sandomiriensis* in Ecclesia Sandecensi Eremi Camaldulensis habitam à Theologis nostri Ordinis revisam & approbatam, Concedimus typo mandandam. In cujus fidem præsentes manu propria Subscriptas Sigillo Provinciæ communiri fecimus Datum in Conventu Nostro Cracoviensi ad S. CASIMIRUM Patronum Regni Poloniæ, Die 13. Martij, Annô Domini 1752.

I *Fr. HYACINTHUS* Łaskawski *Refomatus Provinciæ Min: Poloniæ Min: Provincialis* mp.

COncio ROK ŁASKI &c. in actu funeris *Illustrissimi olim & Excellentissimi* JOSEPHI GONZAGA Marchionis in Mirow CASTELLANI Sandomiriensis, ab Admodùm Reverendo Patre ILDEPHONSO Bocheński Provinciæ Minoris Poloniæ Reformato Patre Emerito habita ut imprimatur, facultas conceditur. In quorum fidem Cracoviæ 10. Aprilis 1752. in Collegio Majori Universitatis Crac.

M. CASIMIRUS PAŁASZOWSKI, Sacræ Th. DOCTOR *& Professor Collega Major* CANONICUS *Cathedralis Cracoviensis Librorum per Diœcesim Cracoviensem* CENSOR.

mpp.

LAUDETUR JESUS CHRISTUS
&
MATER EJUS MARIA.

KAZANIE POGRZEBOWE.

Super ſpecioſa deſerti aſſumam planctum.
Jerem. 9. Ver: 1mo.

COż to ieſt, Senátorſkiemi wsławioná ſubſelıámi; Naydoſtoynieyſzego y wyſoce znákomitego Audytorá Komitywo? Gdy ná nas weſołym Słońce pátrzy okıem.

Ecce ſerenato clarum jubar emicat axe, Sil: Lib: 12.
Drzewá w wdźięczną ſię ſtroią bárwę, ptáſzęta po gáłąſkach, słodko mruczných dobywáią pioſnek.

Hunc tepidum volucres concentibus àëra mulcent Ovid: 4. Fáſt.
Słowem gdy uprzykrzona uſtąpiła Zimá, *jam hyems tranſiit*, Wioſná ſię z Drzewkámi pukáiącemi z radośći popiſuię.

Vernat humus, floreſq; & mollia pabula ſurgunt. Ovid: 7 Meth:
Z kądby nąm Sercá przyraſtáć miáło, w ten czas żáłoſna kryſys. żal wyćiſka z ſercá, w puł zlodowáćiáłych głoſow, troskliwych lamentow, po dźıkiey puſtyni wydáwáć káże Echo? *Super ſpecioſa*

deserti assumam planctum, przykry przyznam się dla mnie y nie znośny assumpt; *assumam planctum*, y tákże opłakány Wász ná pustyni Zywot

Qui vitam in sylvis, inter deserta ferarum, Lustra domosq; trahitis?

ZE się nie serce w rádość, lecz źrzenice we łzy, rozpływáć powinny? to iuż to w Kátegoryczną poydźie ná pustyni prawdę, że *gemmant, gemunt vites?* ná puszczyć to rádość, ná puszczy wesołość, *Lætabitur deserta & in via, & exulta-*
Isaiæ 36. *bit solitudo & florebit quasi lilium.* Czterdźieśći tylko dni y nocy ná pustyni zostáwał Moyżesz, *& fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus*, zá to sobie BOGA w ognistym Krzáku zásłużył widzenie, *apparuit ei Dominus in flamma ignis*
Exod: 3. *de medio rubi.* Obroćmy ná to pilne y ćiekawe oko, iák miły y iák wesoły widok ná puszczy dla Moyżesza; Płakał smutny y strapiony Absalon, że twárzy Oycá swego widźieć niemogł:
2di Regũ 2do. *Obsecro ut videam faciem Regis.* Utulić się od ustáwicznego żalu nie mogł pobożny Ezechiász, że sobie w pokoleniu swoim, widźieć BOGA nieobiecował. *Flevit Ezechias fletu magno, dixi non videbo Dominum in terra viventium*, á Moyżesz dla czterdźiestodniowey pustyni nietylko BOGA oglądał, lecz y niedośćigłych táiemnic Boskich doszedł, iáko świádczy Cass: *Moyses cum*
Cass: lib: 4. cap: 4. *ingrederetur ad interiora deserti vidit Dominum in rubo, notitiam habuit & revelationem Secretorum Dei*; Rozmáwiał BOG Wszechmogący z Janem Swiętym, lecz naymiley ná pustyni dźikiey,
Lucæ 3. *Factum est Verbum Domini super Joannem in deserto.* S. Hieronim do Uczniow pisząc mowi: Miásto mi iest więźieniem, Niebem y Ráiem pustynia dźiká, *Mihi oppidum carcer solitudo est paradisus*,
S. Hier: Epist: ad Rust. Miodopłynny Klaráwálenski Opát, puszczą; názywá Ziemskim Ráiem *Religiosorum terrestre Cælum. Climacus* dodáie, *solitudo est ipsius DEI amænissimum ambulatorium*, Pustynia nayroskosznieyszy BOGU przechodnik. Przechodźi się BOG Wszechmogący między Bożemi drzewkámi. Lubo Pogánin świátłem się tylko naturálnego rozumu rządzący, Tybullus; iednák pustynią rozkosznym sławi wierszem.

His

His ego secretis possum bene vivere sylvis;
Quà nulla humano sit via trita pede. Tybullus Lib: 5.

DLa czegosz tedy Jeremiasz Prorok przyszłe rzeczy widzący (tetryczny nád roskoszną puszczą domowy podáie assumpt? *Super speciosa &c.* Jeżeli nie tá lamentu przyczyná, ktorą świátowe przywodzą subjekta) iáko ich wysłucháł Uczony Krutel; *desertum non habet famam sed famem,* Puszcza nie ma honoru, sławy, tylko głod y kárystyą, bo y szátan ná puszczą kámienie przyniosł zámiast chlebá, *Dic ut lapides isti panes fiant.* Lecz Filip trzeći opaczne temu dał świádectwo, mowiąc; *utinam Corona caput non cinxisset, melius fuisset in deserto, quam in Regno.* O Károlu piątym Bároniusz zeznáie; *Carolus major fuit in sua eremo, quàm in Imperio.* Annales Baronij. Sam Chrystus Pan ile BOG honoru swoiego mocno broniący, *gloriam meam alteri non dabo;* Isaiæ 48. Zostáiąc ná puszczy większą miał aukcyą chwały od Janá Swiętego do Uczniow mowiącego: *Illum oportet crescere, me autem minui.* Coż tedy zá okoliczność lámentu nád puszczą? To pewnie iákie kosztowne drzewo, od gwałtownego wichru ná ziemie obalone.

Indomitus turbo contorquens flamine robur, Catullus.
Quercum, aut cornigeram, sudanti vertice pinum eruit.

KTore szácowne drzewo *in deserto desertum,* ná Swiątnicę Páńską, lubo inną ozdobę, zgodnie w niedostępney gęstwinie zniszczyć muśi, y nád nim kwerymonią czyni Prorok? Lecz więcey gory drogich kruszczow, minerałow, bezdenne morza nieoszacowánych skárbow, zámykáią w sobie, pospolityby te elementa zaćiągnęły lament, *Super speciosa deserti &c.* Trutynuiąc istność człowieká poważni Doktorowie rozni roznie go opisuią. Według Heráklita człowiek iest to BOG Ziemski, *Numen terrenum*, według Nemezyuszá *Cælum abbreviatum,* Niebo skrocone, według Anáxagory, *Animal Divinum,* według Greczynow, *Micro*

 cosmo,

cosmos, Swiát mnieyszy według Trysmegista, *Grande miraculum*, Cud wielki. A według S. Ewang: Człowiek iest Marci 8. drzewo chodzące *Video homines tanquam arbores ambulantes*, y Plato naturę ludzką przyrownywá do szczepu, czyli drzewá opacznego; *Homo est arbor Mundi inversa*. Jeżeliż Człowiek ma podobieństwo do Drzewá? bydź muśi, że nád Tobą rozumnym drzewem ná tey pustyni fatalnym śmierći impetem obalonym, świętey pámięći Jáśnie Wielmożny MCi Pânie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI, KASZTELANIE Sandomierski, *ná Mirowie* MARGRABIO, żałosną Jeremiasz Prorok czyni kwerymonią; *Super specioa deserti &c:*

RZecz powinna! rzecz árcysłuszna; widząc ták kosztowne drzewo Znácznemi honorámi iáko rozłożystemi gáłęźiami ozdobione, ktorego wierzchołek tykał się wysokiego Niebá.

Ovid: *Exijt ad Cælum radijs felicibus arbor.*

JAko owe u Dánielá Proroká *videbam & ecce arbor in medio* Dan: 4. *terræ, & altitudo ejus nimia, magna arbor & fortis, & pro ceritas ejus contingens Cælum, aspectus illius erat usq; ad terminos universæ terræ, folia ejus pulcherrima & fructus ejus nimius)* w heroiczne dźiełá, w rozlicznych cnot obfitość rozkrzewione; *Filius accrescens Joseph*, z Hebrayskiey wersyi; *Filius fructificans*, gdy mowię ták szácowne drzewo fruktem dobrych uczynkow obćiążone, wichrowátych fatow impet z źiemią zrownał? Pytał się BOG Wszechmogący Amosá Proroká, ieżeliby co widźiał. *Quid tu* Amos: 8. *vides Amos?* Co ty widźisz Amośie? odpowie Prorok, *uncinum pomorum ego video*, widzę hak zákrzywiony ná iábłka; Co to proszę zá hak álbo kluczká ktorą Prorok widźiał? Swiát ten, iest to iák ogrod iáki, Domy, Familie, to są Drzewa kosztowne, ná tych drzewách są fruktá, iedne doyźrzałe, drugie nie, to iest ludźie, iedni starzy, drudzy młodźi, S. Aug: Serm. de Dom: 5. post Pasch: według zdánia Augustyna S. *Arbor est natura humana, fertilis in gratuitis, pulchra in naturalibus, fructifera in divitijs speciosa in dotibus*. Hak czyli kluczka owoce zrywáiąca,

iest

ieſt śmierć *uncinum pomorum ego video*, iáko świadczy Hieronim Swięty: *mihi videtur uncinus mors eſſe, quæ omnes ramos quamvis viventes & omnia poma, ſive omnes fructus ætatis ſive matura, ſive immatura, quamvis valde latentia & recondita attrahit ut ab eo decerpantur.* Czemużeś nienáſycony żarłoku okrutna śmierći, z Rayskiego wylęgniona iabłka; *per peccatum mors*, dla zatkania od kodlow zawźiętego appetytu, leśnych płonek niezrywáła? że ták ſzácowne drzewo wielu ſzczodroty ſwoiey owocem żywiące w tey puſtyni od Ciebie to ieſt Swiętey pámięći Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI Kasztelan Sándomierſki *ná Mirowie* Margrabia w pień podćięty zoſtáię.

Auſa & fragrantem ferro, proſcindere frondem. Lucr: 21. Phys.

NA tym drzewie byſtroletny zoſtáiąc Jáſtrzembiec w áffektach Boskich y ludzkich unoſzony, gornolotnym sławny ſkrzydłem pod ſame wybiiáiący ſię obłoki, w twoie uśidlony pęćiny, ulećieć nie mogł.

Non avis utiliter; viſcatis effugit alis, Ovid.

KToremeś przećiwko zákazowi Boſkiemu, *comedere non debetis Aquilam & Accipitrem juxta genus ſuum* ſwoię do ſytu nápasła nienáſyconą chćiwość; płonne słowá, daremna inwektywa, bo ktoż nam ſpráwiedliwość z Kośćiſtey uczyni śmierći, chybá że ią łzy y lamenta ludzkie pobiią, ponieważ trudno ten Dekret zkáſſowáć ktory Przedwieczna mądrość uformowáłá, ná generálnym Niebiánow ápprobowány Seymie, *Statutum eſt hominibus ſemel mori*, trudno iey zábiec Konſtytucyi w Empireyskim ułożoney Párlámenćie, *Revertatur pulvis in terram ſuam & Spiritus ad DEUM qui fecit eum*, ważył ſię tego y umawiał mocno ieden Wierſzopiſz żebrząc miłośierdźia u śmierći, zá KAZIMIERZEM Krolem ná łáſki pełne y litości zakliná- Levit: 17. Eccle: 12.
iąc ią Imię, áżeby mu dłużſzego żyćia przećiągu pozwoliłá.

KAZANIE

Vocis si fictæ, non estis, parcite parcæ,
Et Casimiro date longam sæcla salutem.

Lecz ná to z śmiertelną punkturą, y śiebie samego, odebrał odpowiedź.

Dicta probat Lybitina, tamen sic voce rependit.
Omnes una manet, sors irreparabilis hora.

Bądź Krolem, Senátorem, bądź y Eremitą.
Bez braku, z sobą wezmę, iák chłopá z kálitą.

JEżeliż tedy nieodbity sztych, nieuchrony Sądow Dekret Pana BOGA Nászego, umierać; nieprzyzwoita nád rozumnym drzewem wydawáiącym *fructus honoris & honestatis* S. Pámięći Jáśnie Wielmożnym JmCią Pánem KASZTELANEM ná Swiętey Pustyni od fatow wichru obalonym, lamentowáć, *Super speciosa deserti assumam planctum*, bo samże tego zákazuie Jeremiász Prorok, *Nolite*
Jerem: 22. *flere mortuum neq; lugeatis super eum fletu.* Coż tedy zá okoliczność lamentu nád puszczą? wynurzę teraz skrytośći sercá, wyiáwię utaiony do tych czas żal, pod zásłonną kortyną, zostáiący ná puszczy, lubo go iuż podobno árcydobrze każdy doszedł myśląc sobie: Już że miłośćiwego Latá ná ktore się wiele skłádáło wiekow odprawuiącego się w Siedliskách Krolewskich niedostąpisz *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI KASZTELANIE Sándomierski, *ná Mirowie* MARGRABIO; Nam teraz nie tylko każdy dźień dobry.

Festa dies, augusta dies, Regina dierum.

Ale też cáłe Lato dobre, przy otwarćiu *porta aureæ* przyszło;

Tristibus & actis felix accesserat ætas.

A Ty *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KASZTELANIE Sándomierski w Twoiey Fundácyi; *in Fundum profundum*, w dźikiey pustyni niepowrotne czynisz przenośiny.

ſiny. Ten ieſt Proroká Jeremiáſzá, ten nád Puſzczą lament, *Super ſpecioſa deſerti aſſumam planctum*, że Cie Puſzcza nie puſzcza, do nawiedzenia, rownáiącego ſię Wátykánu Krákowskiego Wáwelu, w ktorymbyś miłościwego doſtąpił Latá; Proſzę Ja tego nie trzymáć, proſzę zpuścić z terminu nd Puſzczą płaczliwy lament, *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI KASZTELAN Sandomierski, *ná Mirowie* MARGRABIA, nie tylko w Woiującym ále y w Tryumfuiącym Kościele doſtąpił Jubileuſzu *Annum gratiæ.* Dopomożeſz o tym mowiącemu *Largitor Gratiarum D. T. H. O. M.*

CZyliſz może w bogatſze kto profitowáć ſzczęście, iáko gdy miłościwego doſtąpi Latá, ktore zá zdániem Purpuratá Rzymskiego Kájetána Kárdynáłá, wſzyſtko dobre zamyká w ſobie, *Annus germinans omne bonum.* Niech kto chce uſycha z pragnienia ſkrytych y rozumem ludzkim niedościgłych náuk, iáko Krolowá Sabá, mądrości Salámonowey ſłucháiącá, niech łaknie roskoſznych potraw y przyſmákow, iák Ezau ſmáczney ſoczewicy, niech ma cáły Swiát w mocy y Dźiedźictwie ſwoim, niech go wſzyſtkie otoczą bogactwá, niech Mátuzálowe żyie wieki, nigdy ták uſzczęśliwiáiącego, ták koſztownego żaden Jubiler nie oſzácuie czáſu, nád ten; ktory nam przy otwárćiu złotey záiáśniał Bramy. Rok Łáski, ieſt iák Korab od Swiętſzego Noego CHRYSTUSA wybudowány, do ktorego kto wnidźie, iuż nie potopu docześnego, lecz powodźi ogniſtey uydźie. Rok Łáski, ieſt Skarb nieoſzácowány, y oraz nieprzebrány Záſług CHRYSTUSOWYCH, od ktorego każdemu Kápłánowi powagi y mocy Apoſtolskiey oddáne Klucze. Pytam Cie *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI, KASZTELLANIE Sandomierski, *ná Mirowie* MARGRABIO, oſobliwſzy Dobrodźieju y Miłościwy náſz, á Mieyſcá tuteyſzego Fundátorze, czyliś miłościwego ná ktore ſię wiele ſkłádáło wiekow, doſtąpił Latá? czyli Ci do ták

B 2 wielkiego

wielkiego ſzczęśćia śmierći niedyskrecya prętkim Dekretow Boskich wypełnieniem grobową mogiłą nie założyłá tamy? Niech iák kto chce ná śmierć inwektywy czyni, iuż to z Hieronimem Swiętym: O! śmierći iáko twoiá okrutna tyránnia, ktorą y Bráterskie rozrywáſz ſercá y Máłżeńſtwa SAKRAMENTALNEGO ogniwa ſklione tárgaſz Unie. Już to z Chryzologiem Swiętym: *Mors deſperationis Domina incredulitatis Mater, germana corruptionis, Inferni Parens, Diaboli conjunx, omnium malorum Regina.* Ja z Bernardem Swiętym mowię że śmierć do Niebá otwiera wrota, do doskonáłey prowádźi ſzczęśliwośći. *Mors bona, eſt laboris Corona, felicitatis porta, vitæ janua,* Job ćierpliwy zá skarb nieoſzacowány poczytał śmierć: *Quaſi effodientes theſaurum, gaudentq; vehementer cum invenerint ſepulchrum.* Doktor Narodow umierał w pragnieniu: *Cupio diſſolvi,* Dawid ná to lamentuię, *heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt.* DUCH Przenayświętſzy dźień śmierći nád dźień przenośi národzenia, *melior dies mortis, die nativitatis,* nikogo śmierć nie krzywdźi, nie máſz przyczyny ná nię utyskowánia, przynośi z padołu płaczu ná gorną Kráinę, pełną rádośći, z przyśionku tego świátá do domu nieográniczonego, *ex valle lacrymarum ad vallem viſionis.* Jeżeli przy pierwſzey Wioſnie kwitnącey młodośći kwiát, zrywá, *nec primo dat veniam flori,* ále go ogrodniczą ſwoią do nieśmiertelnych przeſadza Wirydárzow, *pro terris poſſidet aſtra.* Jeżeli rodowite Roże y Lilie pod obośieczney koſy weźmie zámách, lecz zápach dobrey sławy y Kándor niewinnośći zostáwuie *Candor poſt fata ſuperſtes,* á dłużſzey nieczyniąc exkurſyi z śmierći *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná JOZEFA GONZAGI MYSZKOWSKIEGO KASZTELLANA Sądomierſkiego nayiáśnieyſzy tey prawdy mamy árgument, rozumiałby kto, że rodowity Jáſtrzębiec.

S. Chryz: Serm: 118 de morte & Reſurr

S. Bernardu.

Eccle: 7.

Ales Sarmatici gloria prima Poli.

NA oſtrę ſępowátey śmierći przyſzedſzy zęby, ták z ozdobnego ſławy oskubany pierza, że od tego ktory wypierzone

pierzone Ptástwo nád podstarzáłe nowemi okrywá piorámi, pięknieyszey nieodbierze ozdoby. Alboli też że ten ptak cnoty lotem pod samo wybiiáiący się Niebo, Zámorskie Prowincye Krolestwá sławą swoią oblatuiący, dzwoneczkámi wydáiąc dźwięk, głośnego Imienia swego, ná tey Pustyni w śmierći uśidlony pęćiny, bez wszelkiey zdobyczy, *Accipiter ab accipiendo* ginąć muśi? samá Ręká Boská y obłow mu spuśćiłá, y do Niebieskiego wpuśćiłá gniázda, iáko czyni relacyą, iuż nie *signum pro re signata* lecz żywą prawdę zeznáiący Jeremiasz Prorok. *hæc dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat.* Znalasł prawi Łáskę moię *Annum gratiæ.* Lud moy ktory się ná puszczy został,

Nie słowy gołemi ktore iák z ust wylećiáwszy zábrzmią.
Wiátr ie po powietrzu rozniesię.

Aufert hæc tenuis ventus quæ voce venere.

Lecz z Pismá Swiętego tę prawdę obiáśniam. Zostáwił ná Kośćioł Jerozolimski Sálomonowi Synowi swoiemu dosyć wiele millionow Krol Jerozolimski Dáwid, *auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum, æris vero & ferri non est pondus,* Sto tyśięcy tálentow złotá, tyśiąc tyśięcy tálentow srebra, co wszystko według komputu Korneliuszá dwá tyśiące czterystá Millionow Czerwonych Złotych czyni, żá toiák wspániáłe wyprowádził mury, ksztáłtował śćiány zdobił podniebienia, opisuie Pòéta.

Cautibus excissæ centum, centum ære columnæ
Omnes è solida, omnes altis montibus æqua
Tignaq; & æterna & cedro laquearia atheniq;
Et puro & auro postes mensæq; metallo, Vidas

SKończył Kośćioł Sálomon, słuchaymy ogłosu od głosu uprzywileiowánego ktory czyni BOG Wszechmogący do Sálomoná, *Elegi mihi locum istum in locum sacrificij si clausero Cælum & pluvia non fluxerit, si præcepero locustæ ut devoret terram, si pestilentiam misero, conversus autem populus deprecatus me fuerit ego exaudiam*

de Calo qui in loco iſto oraverint. Obrałem to mieyſce ná Dom Offiáry, zámknęli Niebo ieżeli deſzcza niepuſzczę, ieżeli poślę ſzáráńczą, ná źiemię, powietrze ná ludźie, á oni ſię do mnie náwroćiwſzy, żebrać miłośierdźia będą, wyſłucham tych, ktorzy ſię w tym Kośćiele modlić będą. To przywiley Swiątnicy Páńskiey, á Sálomonowi iáká zá ſzczodrotę daniná? nie tylko odebrał Skárb nieoſzácowány mądrośći, *Sapientia & ſciencia data ſunt tibi*, ále bogáctw doſtátkow co nie miára. Nigdy ſię BOG Wſzechmogący w choynośći ſwoiey przezwyćiężyć nie da, iák Wioſná z kwiátem, ieśień z doyźrzałym fruktem, ták z uczynnośćią dla BOGA idźie w Komitywie nádgrodá.

Cl. in Eut. *Munerat & ſe ſe vel non poſcentibus offert.*

OChotnie przyiął Zácheuſz Páná JEZUSA, *excepit eum gaudens*, zá to mu záraz Pan JEZUS płáći, *Salus huic Domui*. Jeden tylko kámień offiárował Jákob
Gen: 26. Pátryárchá, *erexit in titulum*, á zá ten kámień drábinę mu zbudowáno do Niebá, *vidit ſcalam*. Dopiero zámyślał wyſtáwić trzy Przybytki Xiążę Apoſtołow, dla CHRYSTUSA, Moyżeſza, y Stározákonnego Eliáſzá, *faciamus hic tria tabernacula*, Chrystus mu zá tę ochotną fundácyą, przeſtrone w Niebie obiecuie mieſzkánia, *in*
Joan: 14. *Domo Patris mei manſiones multæ ſunt*. Offiárował pod
Prudent: miecz *primus Sator credentium Abraham* Syná ſwoiego, zá to mu BOG dekláruie potomſtwo ták iáśnie oświecone iák świátłá Niebieskie: *multiplicabo ſemen tuum ſicut Stellas Cœli*. Proſzę *deciſionem cauſæ*, od Ciebie naydoſtoynieyſzego Audytorá Komitywo, czyli nie *aquum & juſtum eſt* żeby Swiętey Pámięći Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, Kasztellan Sándomierski, iuż nie zá trzy cele iáko Piotr, iuż nie iáko Zácheuſz zá ochotne przyięćie, nie iáko Jákob Pátryárchá zá iednę cegiełkę, lecz wieloráką fundácyą odebrał od Páná BOGA w Wiecznośći *Annum gratia*,

Zaliż

ZAlił się BOG Wszechmogący przed Jeremiaszem Prorokiem, że nikt u niego, y on ni u kogo nie lichwił, *Non feneravi, nec feneravit mihi quisquam.* Coż to iest lichwá? opisuie Moscicensis *est lucrum æstimabile immediatè & mutuò proveniens* Lichwá iest profit zbytni nád Kápitał, według umowienia, ktory dáwáć powinien dłużnik. Choyny w szásowániu obfitych Dobrodźieystw Twoich Pánie, żalić się ná to nie możesz, *non feneravit, mihi quisquam,* zaciągnąłeś oblig u Kredytorá *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELLANA Sandomierskiego Fundátorá Tuteyszego, wypełnił Chryzostomá Swiętego radę, *Si vis DEUM amicum habere multorum eum constitue debitorem.* Ten dobrá swoie ná Fundusze Klásztorow, Konwentow, Szpitálow, Szkoł, y ná ubogie rozszásował. Jerem: 5. S. Chrysostomus Hom: 5. ad popu.

Qui nec divitias, nigrantibus abdidit antris.
Nec tenebris damnavit opes, sed largior imbre.
Sueverat innumeras, hominum ditare catervas. Claud: in Eut: de Cons: Prab:

ZAszedł rozkaz od BOGA Wszechmogącego, Moyżeszá, y Synow Aárona, áżeby z rożnych ptásząt, oddáiąc offiáry, pierze kładli około Ołtárzá, *Plumas proicietis prope Altare ad orientalem plagam, & Adolebitis super Altare igne super posito, holocaustum est oblatio svavissimi odoris Deo.* Czyliż może ktora ptászyna więcey piorek szczodroty dániny swoiey, położyć, *prope Altare* iák rodowity Przeświętnego Domu MYSZKOWSKICH Jástrzębiec, ktory ná ozdobę Swiątnic Boskich prawie ná puł zostáie wypierzony, lećiał ten Jástrzębiec do samego gniazdá, Márgrábskiego Mirowá. Levit: 1.

Suspensum librans, media inter nubila Corpus. Ovid: 2.

1608. Roku, w tym widźi wyćiągnione Ręce Oycá y Pátyárchy FRANCISZKA Swiętego.

Sustulit exutas manicis, ad sidera, Palmas, Ovid.
Zc zaś skrwáwione zoczył

Squallentes pedes.

WYſokim Kolorem powábiony Krwi purpurowey ná ręce zlećiał, z ktorych go żaden Antágoniſtow nieſpędźił okrzyk, iákby tám wiele ſwoich *prope Altare* zoſtáwił piorek, ieżeli zámilczę? ſame kámienie przy głębokiey niemoćie ſwey głos dádzą.

Saxa ſuas voces, ore ſilente dabunt.

JAśnie Oświecony XIĄZE PIOTR MYSZKOWSKI, BISKUP Krákowski, ktorego w ſwoim Herbárzu tym ſtylem Páprocki ſławi, *Specimen Virtutis,*
Hoſi9 249 Epi: Tom: 2. fol 418. *Pontificum ſplendor, Imago ſanctitatis,* á iáko Hoſius; *ſive generis claritatem ſpectes, ſive prudentiam, & magnum rerum uſum, ſive lenitatem & affabilitatem, ſive in rebus tractandis dexteritatem, ſive linguæ donum, dicendique facultatem, virum fuiſſe in paucis teſtamur.* Ná honor wizytuiącey Elżbietę Naywiętſzey MARYI, *liberali profuſione* wyſtawił Kośćioł. Wylećiał z Gniázdá ſwoiego *Mirowá,* wypierzony gorno-lotny Jáſtrzębiec, y ſtánął ná Wátykánie J. WW. álbowiem Jáśnie Wielmożny JmC Pan ZYGMUNT MYSZKOWSKI, MARSZAŁEK Wielki Koronny, Piotrkowski, Solecki, Nowomieyski, Grodzki, STAROSTA &c. od Nayiáśnieyſzego Monárchy ZYGMUNTA KROLA Polskiego będąc LEGATEM, Roku 1608. do KLEMENSA Oſmego, tám *ad Limina Apoſtolorum,* iák wielkie uczynił *munera,* ták wiele zoſtáwił *prope Altare* piorek, że ſię z tym XIĄZĘCIEM Apoſtołow od cáłey oświádczył Oyczyzny.

Mart: P. 3. *Nil tibi quod demus, majus habemus, ajo.*

Potym OYCU Swiętemu KLEMENSOWI *Thura dedit ſanctus coluit Pontificis Aras* oraz *primam Reformationis plantulam* iáko *primus Protoplaſtes* ſwoią Protekcyą
Archivum Pińczow. utrzymáwſzy, przy tymże Kośćiele w Márgrábſtwie záſczepił ſwoim, zá co zobligowáná Reforma.

Affirmat

Affirmat fore se memoremq; piamq; Ovid: Elog: 5.
Sive diem videat, sive tegatur humo,

COż mowić o Przeświętney Akádemij Pińczowskiey; dla ktorey Rodwity Jástrzębiec ná wypolerwánie dowćipu Młodźieży, odźieży swoiey czyli piorek, nieżałowáł, Tá wydáiąc Swiátu.

Scriptores rerum eggregios, celebresq; Poëtas. Martialis.

Teraz proszę niech mi ieden wiersz złoży, widząc że wszystkie stworzone przed Niebem y naygłośnieysze przed Swátem, *vocales, breves, breves dies hominis sunt!* ná czym oko násze zawieśimy, wszystko *Positio debilis* żadney ná Regułę żyćia ludzkiego niemász excepcyi, ustáwicznie *post vitæ parenthesim clauditur*, niewybiega się biegłośćią rozumu, od ostátniego terminu, niewymowi y naywięksży Kráśomowcá od pospolitey śmierći, prędzey sobie ostre dowćipu *acumen*, o grobowiec przytępi, lub włásnym piorem z Kśięgi żyiących wygluzowány będźie niżeli żeby ostátniego uszedł peryodu. A co ná wagę y uwagę wźiąść naypożytecznieysza, tu álbowiem sęk zbawienney náuki! kto wie (lubo żyćie powiádá, *qualis vita mors est ita*) ieżeli po Koronácyi kámienney od śmierći.

Saxea pro lauris, in frontem serta reponit.

Jeżeli *inter Cœlestes intelligentias*, policzony zostánie, po uczynioney szkolney reflexyi, ná záwdźięczenie Fundátorskiemu Domowi, ten Przeświętna Akádemia wiekopomny ná Sercu memoryał zápisuie.

Hæc insunt imis, Academo infixa medullis.
Sæpe DEO grates, quo docet ore feret,
Hoc votum semper, constanti corde tenendo.
MYSZKOVIANUS Honor tempora longa trahat.

NIedosyć że po Fortecách, Miástách Miásteczkách, Wioskach, Przeświętnego Domu *Jástrzębiec*, swoie *prope*

Altare składał piorka, ná Páńſko erygowáne Funduſze, Kośćiołow, Kollegiow, Kláſztorow, Rezydencyi, Orátoryow, Mánſyonáryi, Altáryi, y po dźikich Puſtyniách wiedząc dobrze o tym, że,

Cælicolæ clariq; ſuos, poſuere penates in Sylvis.

ZEby głośne chwały Stworcy wſzyſtkiego; BOGA Echo, y między nierozumnemi źwierzęty ogłoſzone było, ten Kośćioł *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, KASZTELAN Sándomierski, *na Mirowie* MARGRABIA pod Tytułem PATRONA ſwoiego JOZEFA Swiętego wyſtáwiwſzy, iák niegdyś BOG Wſzechmogący Adamow Ray, Przewielebnym oddał Oycom Kámedułom, *Qui ut in quiete, ſuum ſepiant Paradiſum, etiam è longinquo excludunt Evam.* Pytał ſię niegdyś Xiążę Huſeyski Job ćierpliwy, gdy ſię wypierzywſzy w nową ſtroi y przybierá odźież, *Nunquid per ſapientiam plumeſcit Accipiter.* Záprawdę Niebieská mądrość w *Jáſtrzębcu* Przeświętnego Domu MYSZKOWSKICH byłá, że ſwoie záwſze wypierzony ná Swiątnice BOSKIE *prope Altare* ſkłádáł piorká, ták dálece, że ſię BOG Wſzchmogący uskarżáć nie może, *non feneravit mihi quisquam*, ktore ná profit ſwoy *S. P.* Jáśnie Wielmożny FUNDATOR oddał. Coż zá umowá między *S. P.* Jáśnie Wielmożnym JmCią Pánem KASZTELANEM Kredytorem y między dłużnikiem Pánem BOGIEM byłá, ktory *adamuſſim* wypełnił Chryzoſtomá Swiętego radę; *Si vis DEUM amicum habere, multorum Eum conſtitue debitorem*, nie *per decem*, *à centum* według teráźnieyſzego modeluſzu, lecz tá zoſtáwáłá codźienna pretenſya, *Gratiam tuam quæſumus Domine*, Łáskę twoie rácz mi dáć Pánie y w doczeſności y w wieczności *Annum gratiæ*. Jeżeliſz Senátor Rzymski LUCIANUS ADRYANOWI Ceſárzowi ná záwdźięczenie ſpezy ná Kápitolium *à fundamentis* erygowánego to nápiſał, *immoritura æternitati Elogium*, *Adriano Gloria*, *Adriano Imperium*, *Adriano vita æterna*, *qui Capitolium*

Viruſz: *Soc: Jeſu.*

Job: 39.

Nazar: Paug.

lium erexit, Przyzwoićiey Jáśnie Wielmożnemu JmCi Pánu JOZEFOWI GONZADZE MYSZKOWSKIEMU KASZTELANOWI Sándomierskiemu *ná Mirowie* MARGRABI, ták Przeświętney Akádemij Pińczowskiey iáko Mieyścá tuteyszego Fundatorowi służy, ktory ten Kośćioł szczodrobliwośćią swoią, y choynemi sumptámi, w Kondekorácyi pięknośći wewnętrzney y powierzchowney, iáko ná oko widźiemy, Dáwidowym áffektem ulubiwszy ozdobę Domu BOSKIEGO, *Domine dilexi decorem Domus Tuæ, munificentissime* wystáwił & *indutis Angelico virtutis tegumento* konferował, przyzwoićiey mowię przyznáć náleży *Josepho gloriam, Josepho Imperium, Josepho gratiam æternam*. Psal: 25.

JUż dáley Gornolotnego *Jástrzębca* po Niebieskiey záwsze unoszącego się cyrkumferencyi, szpiegowáć iest nad siły impreza, wyznáwam z Prowerbiálistą, *Viam Aquilæ in Cælo ignoro*, iáko okręt po bezdenym morzu, iáko strzałá wypuszczona z nátężoney ćięćiwy, lubo powietrze ostrym grotem orze, żadney po sobie nie zostáwuie śćieszki *vestigia nulla relinquit*, tak Przeświętnego Domu *Jástrzębiec* lubo skrzydłáste rospuśćiwszy wiosłá.

Remigio Alarum Cælicitus astitit astris. Virg.

BO tám miał wrodzoną inkłinácyą, *quo me vocat insita virtus*, tám swoie złożył gniazdo, *Viam affectat Olimpo*, ktoryż źiemiánin Niebieskie Jego przeymie ślady? Ja z Márcyálisem wyznáię,

Non ego doctus in hoc, non hæc sapientia nostro ingenio. Martialis.

Ná tym przestáie, że w ozdobne przed BOGIEM porosły piorká, *sub umbra aquilæ magnarum alarum* zostáiąc, iest *Cælo militans Ales.* Manilius.

PRZESWIĘTNEGO DOMU Zászczyt Podkową, wiekopomnych Zásług wyrážaiącá hieroglifik, nieśmiertelne *in Polono Solea solo* wybiiáiąca cháráktery,

 upragnio-

upragnioną o sobie wiadomości zostawuie ciekawość; Exhortuiąc Doktor Narodow PAWEŁ Swięty opieszałych Koryńczykow tak pisze do nich, *sic currite ut comprehendatis*, w zawody biegniyćie Uczniowie, ażebyśćie nie opoźnili, nie omieszkali do Kresu szczęśliwości. zawołana wiekopomnego czasu, Domu MYSZKOWSKICH Cnota, nigdy na śiebie wołać nie dopuszcza; Pokazawszy ślady Krolowi Cyrusowi na popiele zostawione od

Danie: 14. bałwochwalskich Kapłanow, Daniel Prorok, Krol Cyrus prawie od siebie odchodząc zadumiały.

Virg: 2. An. *Obstupuit retroq; pedem, cum voce repressit.*

Z podźiwieniem zawołał; *video vestigia Virorum mulierum & infantum*, pod podobnąż admiracyą wyrażone Domu MYSZKOWSKICH ślady podpadaią, *video vestigia virorum*, za BOLESŁAWA albowiem CHABREGO w Roku 1050. na tę skalistą gorę, gdźie teraz nieoszacowany Skarb odkupu Zbawienia naszego Drzewo KRZYZA Swiętego zostaie, wdarły się Ordy były Tatarskie, dla trudnego przystępu wielką zadały do expugnacyi trudność, Polskiemu Rycerstwu, Jeden z tey

Paprocki in Chron: Pol: Przeświętney Familij AKCYPITRYN nazwany. doświadczony na Tatarskie ordy Gromićiel, Koni swoich nogi stalowemi podbiwszy podkowami, we stu wybraney Kawaleryi sam będąc Wodzem, z tak niedostępnego y gorzystego zpędził mieysca, w nadgrodę odważnego Męstwa za odpadłe na Krzyżowey Gorze stalowe podkowy, wźiął ten *Iastrząb* Podkowę z Krzyżem nad ktorą *in perennitatis monumentum* pisać przynależy.

Ex Solea solidos, in factis cerne labores.
Crux pietate micans, lucida facta notat.

Inne wyliczaiąc heroiczne experymenta Przeświętnego DOMU MYSZKOWSKICH przyznać z Poetą muszę.

Illorum sunt Castra, manus, sunt pectora muri
Quos acies, quos bella canunt, Critius.

JEżeli o Tureckich pod Chocimem utárczkách historyczne zpenetruiemy świádectwa, wyczytámy że Jáśnie Wielmożny W. *S. P.* JmC Pan JAN ALEXANDER MYSZKOWSKI, nayprzod PODKOMORZY 1674. potym KASZTELAN Bełski, Kráśnostáwski, y Tyszelecki STAROSTA. Dźiád Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELANA FUNDATORA tuteyszego, ktoremu fortuną, y owszem właśną krwią dla cáłośći Oyczyzny száfuiącemu, ná pełno-mocną porękę; Ręká byłá BOSKA *Manus Domini erat cum illo* Chorągiew Nieprzyiáćielską Turczynowi wydarł; y bisurmáńskie *in adorationem* wolnośći Polskiey nákłániał karki.

Gaspar Niesiec. *Soc: Jesu.*

Luc: 1.

Hic forti pressit corda superba manu.

JEżeli zuchwale grassuiącemu Moskwićinowi ktoby dał *repressalia?* S. P. Jáśnie Wielmożny JmC Pan WAWRZENIEC MYSZKOWSKI KASZTELAN Sądecki, Syn PIOTRA WOIEWODY Łęczyckiego *per multa pericula victor sic currit ut comprehendat*; nie szedł ále lećiał, *pro DEO & lege* certuiący. W okázyi pod Orszą Zbroyny z Páłeckim, y Zboroskim goniąc zá Moskwą, tę rzekę choć bystrą z azardem żyćia przepłynął.

Nakiell. u Miechow: Fol: 717.

Audacter praeceps saltu se se cum omnibus armis
In fluvium dedit. Virg: 9. *aé.*

Y pierwszy do Zwyćięstwá drogę przetorował, tám nieprzyiáćielskie połomáwszy szyki, ták mocno dał odśiecz, że z chwalebnym do Oyczyzny powroćił tryumfem.

Inde pedem victor multa cum laude reflexit. Catulus

O To naygoręcey głową, y fortuną, sercem, y ręką zeluiąc, áżeby nayprzod *Orthodoxa Fides* świątobliwośćią

bliwośćią, Antenatow záſzczepiona, utrzymána, Adwerſarze Boſcy w Báłwochwalſtwách, y gorę biorące herezye poskromione zoſtáły, áżeby niepokoy iáko kąkol *in Polono Polo* przez poſtronnych nieprzyiáćioł wśiány, *inimicus homo ſuperſeminavit Zizania* był wykorzeniony, áżeby ná gránicach Polskich *fas per nefas violenti auſu* odebráne Woiewodztwá, Fortece, Miáſtá, *ad Corpus* Rzeczypoſpolitey przyłączone zoſtáły, iáko niegdy Podolski Kámieniec *Excuſsus è Poloniæ diademate Magni prætij lapis, ab inſatiabili laborante Orexi Turca viſceribus in ſepultus, tandem cum immani dolore evomitus*, ták y wſzyſtkie inne koſztowne z Polskiey Korony wyięte kámienie *in decoramentum* bydź mogły powrocone.

NAleżą do tego Komputu Máliniuſza Rzymskiego w ſobie zámykáiący Męſtwo PIOTR GONZAGA MYSZKOWSKI KASZTELAN Lubelski, Oświećimski, Oycowski, y Tyſzowiecki STAROSTA, Pra-Dźiad S. P. Jáśnie Wielmożnego KASZTELANA, Mąż we wſzyſtkich tálentách złoty, nád Polskiego Swiátá cenę, ktoremu ſamá przypiſałá *ſtylo ferreo* ſłuſzność; że ná nim Sármácká wolnośći ſwobodá, gruntownie niżeli ná opoce ufundowáná zoſtáwáłá. *Immota contra quosvis hoſtiles impetus erat, Petra Petrus, plumbeam grandinem in hoſtes maximo retudit impetu.* Drugi STANISŁAW MYSZKOWSKI Syn MARCINA MYSZKOWSKIEGO KASZTELANA Wieluńskiego, WOIEWODA y STAROSTA Krákowski.

Decl: Philoſophiæ Dr: in Panec: Fun:

Juglares.

Cui non habet Orbis & ſpecie, & factis, & probitate parem.

TEn w konſpekcie Nayiáśnieyſzego MONARCHY ZYGMUNTA AUGUSTA KROLA, iáko świádczy *Orychovius in Pan: Nup:* tey był Generozyi, *ſtrenuè dimicando*, że od niego między mężnych policzony Scypionow, odważnych Scewolow, Achilleſem,

Orychovius in Pan: Nup:

w Sármáckiey intytułowáney Bellonie. Dla potomnych wiekow o nim historyczne Kronikárzow zápisały Tomy, *pietatis Imago Ecclesiæ decus, Regum deliciæ, Consiliorum Lucerna, boni publici stabilimentum, & mundi communis amor*, przy STANISŁAWIE MYSZKOWSKIM nienáruszenie stáłą słáwą, y głośne Imię Oyczyzny słynęło. Z kąd łatwo wźiąc miárę (bo to świátu *patenticum*(z ták dźielnych przymiotow, że Przeświętna MYSZKOWSKICH FAMILIA, *pro Gloria Gentis*, prágnąć záwsze widźieć Oyczyznę w pożądánym pokoiu, właśnemi ią zástáwiáłá pierśiámi.

Semper habens nudum, promptumq; ad vulnera pectus. Luc:

ZWażyły to dobrze Włoskie Kráie, á w nich Jáśnie Oświecone XIĄŻĘTA Mántuáńskie, Gonzágow, że cnoty heroicznego, Męstwá MYSZKOWSKICH sámo prawie Niebo nieśmiertelnośći chwałą wieńczy, będącego Posłem Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná ZYGMUNTA MYSZKOWSKIEGO MARSZAŁKA W. K. do Herbu y Fámilij przyięli swoiey. Zábiegáią inni Honorom, prętkim zápędzeniem drogę, ażeby ie w swoie záćiągnęli possesye, do przeświętnego DOMU MYSZKOWSKICH sáme się wpraszáią dostoynośći y preeminencye, *Infula trudit infulam, vitta præcipitat vittam, & quæ pedes ambiunt Suprema illis ambitio est*, tu XIĄŻĘCE Mytry, ARCY-BISKUPIE Pálliusze, Infuły BISKUPIE, SENATORSKIE Krzesłá, Laski MARSZAŁKOWSKIE, słowem niegośćiem ták Duchowne iáko y Swieckie godnośći, y owszem cokolwiek w Fámiliach w splendorách Swiętnego w heroicznych áktách dla obrony Oyczyzny męznego, w Tryumfach z nieprzyiáćielá sławnego, w radách y mowách mądrego, to wszystko Przeświętny DOM MYSZKOWSKICH iáko *Iliadem in nuceo* zámknął w sobie, y choćby sam *Censorius Cato in bilance*

uwági pomiárkował, przyznáćby muśiał że DOM Ten, DOM z Záſlug, ſławy honorow pełen.

JEżeli ieſzcze Cnoty heroicznego Męſtwá, y odwagi pod Smoleńskiem, y ná Woynie Pruskiey z hiſtorycznych wyiáwię Tomow, Jáśnie Wielmożny JmC Pan ZYGMUNT MYSZKOWSKI MARSZAŁEK W. Kor. Piotrkowski, Solecki, Nowomieyski, Grodecki STAROSTA, przedtym KASZTEŁAN Woynicki, o ktorym Konſtytucyą Seymową 1601. *Fol. 48.* y o Rodzonym Jego PIOTRZE, WOIEWODZIE Ráwskim z pochwałą mowi: że w każdey okázyi tey Oyczyźnie z ochotą ſłużyli, (dla tego pozwala Im Ordynácya, *è bonis tam mobilibus quam immobilibus* uczynić,) Ten bez uſzczerpku Skárbu Rzeczypoſpolitey znáczną Rotę Huſſarską *in ſubſidio proprio ære* wyprowádźił, 1611. Roku. Dálſzym regeſtrowáne przećiągiem kto *innumera virtutis* wyliczy *opera*; chybá ten

Niesiec. *Soc: Jesu* Kron: Pol.

Sydera qui Cæli dinumerare poteſt.

Ja krotkim to wſzyſtko co sławá, co Tomy, co Wieki zápiſáły, notuię wierſzem, że z Przewiętnego DOMU MYSZKOWSKICH.

Każdy ná Woynie Hektor, mars żywy w odwadze.
Demoſtenes w Senáćie, á Káto w powadze.

Toż ſamo dłużſzym Wierſzem w Gniazdźie Cnot Kronikarz Polski zápiſał Páprocki.

Paprocki w Gniazd:

Ták wiedz iże w tym gniazdźie, nie máſz czym brákowáć.
Máſz we wſzyſtkim ćwiczone, tylko chćiey ſprobowáć.
Virtus & diſciplina, *tu poſpolu chodzą.*
Rowno ſię z tym MYSZKOWSCY *wſzyſcy ná Swiát rodzą.*

POmienione ſłowá Doktorá Narodow; *ſic currite ut comprehendatis*, ieżeli do moralnego ſtoſowáć będźiemy ſenſu

my Sensu, iáko ná nie kommentuie Korneliusz à lapide *Sic currite ut comprehendatis coronam gloriæ, & bravium victoriæ*, y tu o Przeświętnym DOMU MYSZKOWSKICH przyznáć muszę, Corn: à lapide in D. Pau: Epi:

Sive erat in Cælum currendum sive volandum.
Hac solea currit, hacce volabit avi.

NIewyliczam z komputowánych Imion, w zawody szczęśliwey wieczności, sercem y Duszą dążących, cztery tylko szácowne perły, z morzá Przeświętnego DOMU: Nayprzod WŁADYSŁAWA MYSZKOWSKIEGO WOIEWODĘ Krákowskiego, 1658. Grodeckigo, Dráhimskiego, Mościckiego, Medyckiego STAROSTĘ; *cui parem vix sæcula ferent*, Ten iáko drugi Moyżesz ná ktorego wypadł ogłos *solve calceamenta tua*, żeby był BOGA doszedł, boso w Kápie w Wielkopiątkowe dni groby obchodząc, dla rętszego do BOGA pospiechu, dyscyplinámi, páńsko delikátne zaćinał ćiáło, mowiąc z Páwłem Swiętym *Castigo corpus meum, ne reprobus efficiar*, według Korneliuszá *ne reprober & ejciar à DEO cæloq; excludar.* Nie trzebá było ostrego Chryzostomá Swiętego záżywáć incytámentu, *Delicatus es miles, si putas te sine pugna vincere, sine certamine triumphare, exere vires, fortiter dimica*, bo wiedźiał ten *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan WOIEWODA Krákowski ZYGMUNT MYSZKOWSKI, iák drugi Sánktory, że nie ná Ceremonialnych ukłonach, Korona wieczney záwisła chwały, lecz gwałt sobie czyniącym náleży Niebo, *Regnum Cœlorū vim patitur, & violenti rapiunt illud* wiedźiał DOKTORA Narodow exhortę, *momentaneum hoc & leve tribulationis æternum gloriæ pondus operatur in nobis.* Wielka chwałá w Niebie, nie skończona, nie skoncentrowána, żadnym stworzonym nieobięta rozumem, á ktoż Jey delikatnym dostánie żyćiem, upewnia GRZEGORZ Swięty: że nic

Corn: à Serm: de Mart: Tom: 3.

2. Cor: 4. v. 17.

z tego nie będźie, *ad magna præmia perveniri non poteſt, niſi per magnos labores.* Niedobyta Forteca gorne Miáſto Jeruzâlem Niebo, krwią ſię iedni zálewáli, inni krwáwym potem Swięći PANSCY dla doſtánia Jego, kiedy *lapidati ſunt, ſecti ſunt.* Już táki po Heretycku o PANU BOGU trzymá, ktory ręce opuśćiwſzy, wſzyſtek Cel ná záſługach, ſatysfakcyi, Męki niewinney JEZUSOWEY pokłádá, *ſi nihil operetur homo, ſatis eſt quod Chriſtus ſatisfecerit pro nobis*, dla tego proſtą mortyfikácyi, pobożnośći, y innych Cnot po rekompenſę puśćił ſię drogą, iák gdyby iego ślad widźiał ná Niebie ſługá Eliá-
3. Reg. 15. ſzá Proroká, *video veſtigium quaſi hominis*, ktorym ſię ubiegł o Niebo, *Sic currite ut comprehendatis.*

NIewſpominam *S. P.* Jáśnie Wielmożney JmCi Pâni KONSTANCYI BEATY Burzeńskiey STAROCINY Brzeźnickiey, y Dobczyckiey, ZYGMUNTA MYSZKOWSKIEGO KASZTELANA Oświećimskiego CORY, Brátá Rodzonego PIOTRA BISKUPA Krákowskiego, ktorá *re & nomine Beata*, iáko promień od Słońcá, luſtr od dyámentu, iák wagá od złotá, ták Ona od kwitnących cnotámi Rodźicow, *ex eodem virtutis procreata nido*, z cnoty cnotá, frukt złoty od złotego Drzewá.

Floruit Ambroſiis, terra Beata roſis.

ZA wolą Rodźićielską idąc, Roku 1580. zá Mąż wydána, lubo ſercem *in diſſolubili vinculo*, z BOGIEM ták złączona, że *ad vitalitios nexus fatorum violentia* rozerwáłá. Słyſzeć było iáko Zákonną uczyniwſzy Profeſſyą w Kláſztorze od śiebie ufundowányym u Pánien Swiętey TERESY do Polski Jey koſztem, wprowádzonych, one BERNARDA Swiętego powtárzáłá ſłowá, Konſtáncya przypomniey ſobie coś byłá, czym ieſteś, y czym będźieſz? z ktorego uważánia ták wielkie pobudki do zábiegania około Korony wieczney miáłá, że

pochowáne u Swiętego MARCINA Ciáło w Krákowie do tąd nieskażone, Cudámi náwet słynie, iáko świadczy JOZEF Werbski KANONIK Chełmski, ktorego cytuie KASPAR Nieśiecki Kronikarz Polski.

TRzećia z morzá Przeświętnego Domu Perłá nieoszácowány Kának (w BOGU nadźieia w Niebieskiey osadzony Koronie) *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan FRANCISZEK GONZAGA MYSZKOWSKI KASZTELAN Socháczewski, potym KASZTELAN Bełzki, STAROSTA Korytnicki Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA *Genitor cariſſimus*, ktorego ſtáteczność w zbawiennych zámysłach trwalsza nád dyámentową, niewinnośći sumnienia Kándor przednieyſzey zostáwał cerze, nád owę perłę, ktorą dowćipna Jubilerow industrya náżwáłá *gemmam ſeptuaginta pulchritudinum*, Ogień miłośći BOSKIEY w Sercu wzniecony, dźielnieyſzey ná zágrzánie oźiębłośći ludzkiey nád Etnę zostáwał gorącośći, słowem; *ei ſimilem nec hypocriſis, nec ſimulatio fingere poteſt.* Wniść było do Páńskich Jego Pokoiow, ktore illuminowáłá pobożność, zdobiłá świątobliwość, Niebo drugie dla gęstych po śćianách, suffitách, Obrazow Swiętych Páńskich, z tą tylko rożnicą, że w Niebie BOG *per præſentiam*, w Domu Jego przez osobliwszą o honor y chwałę, gorliwość, zostáwáł. Ovid. 1. Meth.

JUż czás w szczegulnośći Twoie Jáśnie Wielmożny JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI *ná Mirowie* MARGRABIO Fundátorze tuteyſzego mieyscá *tangere meritorum veſtigia clara*, mam ná to pozwolenie S. Máxyma: *Lauda poſt vitam, illo potiſſimum tempore, merita extollas ſanctitatis, quando nec laudantem adulatio, nec laudatum tenet elatio* záczynam *à Signo Sanctæ Crucis* ktory w Herbownym Kleynoćie widzę, Znák iest niepospolitey Miłośći BOSKIEY w tym Domu, Ktoremu Herb CHRYSTUSOW ná S. Max: Tomo 59.

 Zásczyt

Mund: Symb: Záſzcyt dány, iáko *Joannes ferrus Abbas* zeznáie; *Crux Divini pignus amoris*, przedtym śmierći zádátek Znák Krzyżowy, teraz Zywotá wiecznego otucha, *mortis olim, nunc theſſera vitæ.* Zgubnego Imienia, kto znakiem Krzyża nie ieſt piętnowany *hac ſemita Cæli* Ibidem. á iáko Auguſtyn S. *nemo poteſt tranſire mala hujus ſæculi niſi Cruce Chriſti portatus.* Doſyć iáwnie że *S. P.* Jáśnie Wielmożny FUNDATOR tuteyſzy Krzyżową drogą, ubiegał ſię do ſzczęśliwey wieczności, *ſic currite ut comprehendatis* gdy mu *in præmium virtutis* Niebá podkowę z krzyżem dały, dochodźić z tąd że wſzyſtkie zbawienne do naśladowánia ślady, w naymnieyſzey niepoślakowáne zdrożnośći, torem cnoty y pobożnośći we wſzyſtkim idące, według Prowerbiáliſty Páńskiego; *Viæ ejus viæ pulchræ & omnes ſemitæ ejus pacificæ.* Nábiegali ſię Sap: 5. doſyć owi ſzálency aż do zmordowánia *Laſſati ſumus in via iniquitatis & perditionis & ambulavimus vias difficiles*, Ale coż kiedy nie drogą krzyżową; *nullum ſit pratum, quod non pertranſeat luxuria noſtra*, dla tego przez cáłą nárzekáią wieczność że zbłądźili, *ergo erravimus S. P.* Jáśnie Wielmożnemu FUNDATOROWI bity gośćiniec do Niebá, bo go *via mandatorum, & ſemitis juſtitiæ* idącą utorowáłá Podkowá,

Clad: *Hicce tritam ſolea, vidit ad aſtra viam.*

TAk dálece że gdy mu *Divino ſemita greſſu claruit*, wypełnione zoſtáły Kośćielne Rytmy *hoc ſignum Crucis erit in Cælo.* Wiedząc *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, KASZTELAN Sándomierski, *na Mirowie* MARGRABIA, że *unita virtus fortior alto de Sangvine* z Jáśnie Oświeconego XIĄZĄT CZARTORYISKICH DOMU, ktorego ſławá *gloriæ æternis* zápiſana *munimentis*, zwłaſzcza od KROLA WŁADYSŁAWA 1442. tymi ſłowy, Paprocki. Fol. 644. *hi ſingulari affectione, & fidelitate erga Majeſtatem & inclitam Coronam Regni Poloniæ ſe exhibent & exercent*

Hele-

Helenę Konſtáncyą *in Sociam vitæ* wźiąwſzy, iák drugą Judyth, ktorą litera Boska ſławi, *erat Judith in omnibus famoſiſſima, nec erat qui loqueretur de ea verbum malum* w ſzáfowániu Dobr y Skárbow ná chwałę Boską Meláнią, w zgodnych, mądrych, pobożnych przymiotách Ludomillę podobnym Jey Rodowitey *Pogoni* pędem, po Koronę wieczney dobiegał ſzczęśliwośći, Miąm wſzyſtkie *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Paná Fundátorá JOZEFA GONZAGI MYSZKOWSKIEGO, długim nie wyrachowáne przećiągiem Cnoty, doſyć mi to powiedźieć, co niegdy ná Pogrzebie iednego Flechier Biskup ogłośił *Quamcumq; partem vitæ Ejus attigero, virtus & pietas eſt*, ktorąkolwiek część żyćiá Jego ná wagę y uwagę wezmę, ſamá cnotá y pobożność, nigdy w śmiertelnych niezágrezbiona popiołách. Piáſtował rozbitego ná Drzewie Krzyżowym Chrystusa gorliwemi ku niemu pałáiąc áffektámi; gdy mu do żywego śmiertelne doymowáły áffekcye, z tym umyſłem, *Crux mihi dabit arma ſalutis.* Dáley widźieć było ogniſto-rozżárzone miłośći ku Bogu płomienie, zátopione w Ránách Odkupićielá źrzenice, z ſercá Thelogiczne Akty, Wiáry, Nádźiei, y Miłośći, ku BOGU wynikáiące, rezygnuiącą ſię Przedwiecznym wyrokom Boskim wolą. Niewątpię o tym, że *jam morte ſub ægra* Swiętemi opátrzonemu SAKRAMENTAMI J. WW. JmCi Pánu Kasztelanowi przybył z pełnomocną Protekcyą JOZEF S. Opiekun CHRYSTUSOW, á Patron Jego, ſtánął iáko Senátorowi z Senátorſkiego Sergiuszow Rodu ROMUALD S. y inni, do ktorych gruntowną pokłádáiąc nádźieię, codźienne odpráwował modlitwy, czyni nam w tym dobrą otuchę, Uczony Carthagena *vere beatos eos quos Joſeph dilexerit, quos ſub ſuam protectionem ſuſceperit*, á iednoſtaynie o Pátronach SS. *Joannes Cluniacenſis* ná te Páwłá Swiętego ſłowá: *Sancti per Fidem vicerunt regna, obturaverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis* świádczy; *vicerunt*

Judith: 8.

Virg: 3. Geor:

Carthag: Lib: 8: Hom: 14.

Joan Cluniа: Ser: de Deff.

Regna scilicet Dæmonum, extinxerunt impetum ignis, scilicet Purgatorij. Z kąd wnośić mogę, że *S. P.* J WW. JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, *ná Mirowie* MARGRABIA, *via mandatorum & semitis justitiæ* idący, dostąpił JUBILEUSZU *Annum gratiæ* oraz do zwyczayney tym áktom przystępuie Wáledykcyi.

NAyprzod do Ciebie z ostátnią Waletą & *cum immortali voto*, Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ PRYMASIE ADAMIE KOMOROWSKI, *LEGATE NATE* ARCY-BISKUPIE Gnieźnieński, OPACIE Tyniecki.

Fortunat. *Culmen Honorificum Patrum Pater Archisacerdos. Ecclesiæ fultor, Laus Regni Pater Ovantum.*

ZE nie zgruntowáne w pochwałách, perłowym płynącę nurtem ná cáły Swiát Herbowne trzy Rzeki nád ktoremi się DUCH BOSKI unośił, *ferebatur Spiritus super aquas.* o Mistyczną przy funebrálnym ákćie opokę obite,
1. Cor. 10. *Petra autem erat Christus*, Głos swoy do BOGA wydáć miáły, *Elevaverunt flumina vocem suam*, áżeby *S. P.* Jaśnie WW. JmC Pan KASZTELAN *Consangvinitate propinquus, hauriens aquas de fontibus Salvatoris*, ná pożądánym szczęśliwośći stánął porćie. Lecz y w odległośći mieyscá odbierá złotych *Rzek* Twoich spławy, ktoremi by *ad promontorium bonæ spei* dobił. Prośił osycháiący z prágnienia Ewángeliczny Bogácz o kroplę
Lucæ 16. ná język wody, *Pater Abraham mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret lingvam meam.* Obfićiey niżeli Egiptu Nil, *septem Ostys* zpływáią, przy bez krwáwych offiárach, *fontes aquarum viventium* S. P. Jáśnie Wielmożnemu W. JmCi Pánu KASZTELANOWI droższe nád złoty likwor, słodsze nád Tokáie wody, od Owidyuszá widźiáne.

Ovid. *Flumina iam lactis, jam flumina nectaris ibant.*

Ausonius. bo z Niebá wytryskáiące *rivos è sidere ducunt*, bo od same-

ſamego CHRYSTUSA Jemu przyobiecáne, *aquam quam Ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam.* Niech ſię iáko chce ſzczyći Indya z Gángeſem, Lydya z Páktolem, że do nich zámiáſt wod krzyſztáłowych, złotemi zpływáią piáſkámi, od trzech rzecznego Kleynotu *Korczáká*, ktory z wiekopomnych Xiążąt SŁAWINSKICH *exordia ducit*, niedoſyć że *fluit fides pietas, candorq; perennis* dla S. P. Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA Tuteyſzego złotą ſzczęśliwośći wieczney przypływa flotą. Joan. 13 Paprocki fol: 533.

Munera Sancta tulit, *trans has ea vexit per undas*

Dźiękuieć zá tę zprowádzoną z Niebá inundácyą oraz że *aquam hauſit fluvium coronat*, życząc;

Quot Cæli ſtellas numerant, quot flumina guttas,
Proficiente gradu, tot numerato dies.

ZNá ſię do powinnych Tobie dźiękczynnośći Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ STANISŁAWIE CZARTORYSKI ŁOWCZY Koronny, STAROSTO Rádoſzycki, w heroiczne od natury przyozdobiony przymioty, *Styrpe genus clarum*, *Cælo affinis origo*, żeś ná tey S. Puſzczy duchowne odpráwuiąc Łowy, *aureis Fortunæ Caſſibus, de laqueo venantium animam* wyratował. Pytał ſię ieden poluiący po dźikich knieiách Puſtelniká MACEDONIUSZA, coby w ták nie doſtępney gęſtwinie czynił, odpowiedźiał; *tu venaris feras, ego venor Deum.* Záprawdę nie pochybny dźiś ſtał ſię połow, ná ktorego ugonienie Jáśnie Oświecony XIĄZE ŁOWCZY Koronny, ták wiele ná tę Puſtynią *venatores animarum* od BOGA ná podobnąż funkcyą obranych zprowadźiłeś; *Eccce ego mittam eis multos venatores, & venabuntur* ktorzy *ſimilem capreæ hinnuloq; cervorum* zoczywſzy, ták dobrze *orationibus jaculatorijs*, ugodźili, że iáko nigdy Jzaákowi Theodretus in vita Ejus. Jerem: 16.

 Stáro-

Gen: 17. Stározákonnemu Jákob Syn iego, *Gen: 27.* ták oni Oycu Przedwiecznemu, *incruentam victimam de venatione sua* ofiáruiąc, przywiley nieprzeliczonych łask dla *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELANA

Cornel: à Lap: in Cap: 25. Exod: odebráli. Przyiecháwszy do Xiążęćia Sabaudyi Amádeusza Posłowie, o czym Korneliusz à Lap: po kilkudnio wym czáśie proszą wyiecháć ná łowy, ten pokázáwszy gromádny tłum ubostwá, rzecze; *hi sunt canes mei quibus æternam gloriam venaturum spero*, Jest y to dniá dźiśieyszego myślistwo, ledwie nie *cassibus venatorijs* okryte ktore do *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JOZEFA iáko w Egypćie do Pátryárchy, *alimenta petens* pod czas Kárystyi, po wspomożenie przychodząc, annoną w wszelkich potrzebách uprowidowáne zostáwáło. Dźiś

Vincen: Belluac: ná tę Puszczą ogłosem Wincentego Belluácyńskiego powábione *beneficia quæ à Defunctis accepimus nos monere debent, ut pro eis oremus*, o to śię náygoręcey z Pánem BOGIEM umáwia, co LEO S. Papież powiedźiał, *Largitor temporalium, hæres efficitur æternorum.* Dźiękuieć Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ ŁOWCZY Koronny szkodliwą Oyczyźnie płoszący dźiczyznę, zá wszelkie *pro hac funeris pompa* podięte fatygi, zá choyne w ták licznych Offiárách BOSKICH dla zbawienia duszy expensa, z tą ápprekácyą.

Te favor astrorum, te gratia cuncta sequatur.

ODdáie y Tobie ostátnie wale, *Prime ex Honorata Fratrum Triade* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KAROLU z WIELOPOLSKICH MARGRABIO ná *Mirowie* GONZAGO MYSZKOWSKI KONIUSZY Koronny, GENERALE Máło-Polski, STAROSTO Krákowski, *S. P.* Jáśnie Wielmoznego KASZTELANA Sandomierskiego, *Sangvinis, virtutis, & Nominis Hæres* w ktorym, że *in capessendis rebus arduis ma-*

Pompeij Fol: 217. *gnitudo mentis in promovenda Religionis gloria auctus splendor, in rimandis Reipublicæ negotiorum viis. per-*

vesti-

vestigandisq; quam amplissimis mira sagacitas, in gerendis acre consilium, od BOGA konferowáne masz te przymioty, *ad ulteriorem auxesim* z nieustánną Jáśnie Wielmożny *S. P.* KASZTELAN oświádcza się bydź przed Májestátem Jego apprekácyą.

Summe DEUS servato Domum, servato Nepotes
Sint Patriæ Splendor, Sacrariiq; Decus,
Ad metam quorum Sonipes, cursurus honoris.
Pro signo Tauri connumeretur Idem.

ZEgná y Ciebie Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JANIE WIELOPOLSKI, WOIEWODO Sándomierski, STAROSTO Lánckoroński oraz winszuie *Palatinos fasces*, przy ktorych

Jeżeli JAN *ná BOSKIM, ślicznie iáśniał Froncie,*
JAN *świećiś* WIELOPLSKI, *w Polskim Horyzoncie.* Joan: Tarło Palat: Sand: deff: *1750.*
JAN *przed Tobą zostáwał, radą Senátowi,*
JAN *w tákt padłeś do pary, Zmárłemu* JANOWI.

Oraz ná wiekopomny memoryáł to *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan KASZTELAN Sándomierski, ná Kámiennym grobowcu rysuie wotum, ktore *nec livor invidiæ, nec edax rerum tempus, nec caries corrumpet sæculorum.*

Dij Tibi dent annos à Te nam cætera sumes Ovid: Elog: 1.
Sint modo virtuti, tempora longa tuæ.

POwinną áffektu wypłáca Tobie kontestácyą, śmierći wypłáćiwszy obowiązek Jáśnie Wielmożny MCi Pánie HIERONIMIE WIELOPOLSKI, CZESNIKU Koronny, GENERALE Woysk Koronnych Jego KROLEWSKIEY MCi, STAROSTO Zárnowiecki, *Complementum Triadis fraternæ perfectissimum*, ktoremu że *nil ultra laudibus addi* Claud: Epit: Pal:

 judicio-

judicioq́ potest, Swiętey Pámięći Jaśnie Wielmożny KASZTELAN *ad augendum fastigium decorum* życzy.

Ovid: Eleg. 6. *Casurum nullo tempore nomen habe.*

POdobnąż y Wam oddáie walerę *Lechi[illegible] duo Sidera Poli* Jáśnie Wielmożni WOIEWODZICOWIE BRACŁAWSCY, *Speciali, sanguinis* DOMOWI Jego *devincti nexu* ktorych lubo głośne Imienia Echo.

Tuba sonat triplex universus ut audiat Orbis Jordanum famam.

JEdnak do tego Swiętey Pámięći *JASNIE WIELMOZNY* JmC Pan KASZTELAN Sándomierski, *cum hac officiosa* protestuie się *apprecatione*:

Vivite DEO, Ecclesiæ, Patriæ, Populoq́, Sibiq́,
Gloria sit STEPHANO, laus colat Orbis ADAM.

PArticularne *cum EUCHARISTICO, Cultu* oddáie dźięki Tobie Wielmożny Nayprzewielebnieyszy MCi Xięże TEODORZE KARSKI, OPACIE Swiętokrzyski, ktorego *pro norma virtutis acquirendæque perfectionis grex Religiosus habet.* Odebrał od Ciebie przy bezkrwáwney Offierze Swiętey Pámięći Jáśnie Wielmożny KASZTELAN, ile od TEODORA, *donum DEI, relationis gratia, abundantissima, quo ad utrumq́ hominem* życzy prze ze mnie *DEI Dona*, żeby Rodowity Twoy *Iástrzębiec*, w áffektách BOSKICH y Ludzkich unoszony wszelkie *in prædam* odbierał szczęśliwośći.

GEnerálnie dźiękuie wszystkim zá łaskáwą Kompassyonálny wyrażáiącą áffekt, ná Akt funebrálny prezencyą, żegná krwią y áffektem sobie z polonych,

ktorych zácność Rodowitości w iednę związáła ligę, *Mitrata Tyarata Lechiæ Coronamenta*, w SENATORSKICH Krzesłach, w Ziemskich Dygnitárstwách, pierwszemi ozdobiony Godnosciami, CZARTORYISCY, WISNIOWIECCY, KOMOROWSCY, WIELOPOLSCY, JORDANOWIE, PONIATOWSCY, HUMIECCY, SARBIEJOWSCY, BIEDZINSCY, TOMICCY, OGIENSCY, BRONICCY, PRZYŁĘCCY, BRANICCY, MAKOWIECCY, ZBOROWSCY, BURZYNSCY, OPALENSCY, KONIECPOLSCY, ZEBRZYDOWSCY, KOSSOWIE, SIENNICCY, DRZEWICCY, &c. Ktorych *præclara in Polo Sarmatico præconia, nec calamus nec lingva capit*, dosyć ná domowych *JASNIE OSWIECONEGO* Domu splendorách, tępieie źrzenicá, gdy te iáśnieią dźiełá, wszystkich *ad calculum revocare magna culmina Domûs*, niepochybny *processus in infinitum*, to krotkiemi ogłośić słowy, co sławá, co Tomy Historyczne co wieki sáme zápisáły, y nieustánna pámięć, Oyczyzny głośi, życzy wam *elingvi voce* Jáśnie Wielmożny KASZTELAN.

Posteritas Annosa legat, vos voce sonora.
Famaq; perpetuum, proclamet Nomen in ævum.

CZyni wzáiemne dźięki Wam Przeświętne Przewielebne, Wielebne Duchowienstwo *propijs ad aras suspirijs* osobliwie Wam, *mortui mundo homines, jejunantes acsi extra statum & indigentiam* Casim: Wier: S.J. ñro 140.

 viatoris

viatoris viventes, mentibus immixti Cælo, perpetuam viventes exthaſim, Divi Sylvicolæ, zgromadzenia tuteyſzego Zákonni *Eremicolæ*. Powiedźiał DUCH
Prov: 12. Przenayświętſzy *Non contriſtabit juſtum quid quid acciderit ei.* Ja iednák mowię; że oſobliwſzym ſpoſobem, biie żal iák młotem w ſercá Wáſze, z Smierći Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA ten wydáiący odgłos, *Ad Altare DEI mementote mei* Ktożby o Tobie zápomniał *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KASZTELANIE Sándomierski? Ktoremu y teraz iednoſtaynym Sercem y głoſem, wiecznego z BOGIEM życzemy Ziednoczenia.

